

מ"ת 33175/05/14 - משה רובין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 33175-05-14 מדינת ישראל נ' רובין(עציר) ואח'
מ"ת 61947-07-14 מדינת ישראל נ' שבתיב
תיק חיצוני: 000

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
העותר
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סיגל דהן- הירש
משה רובין (עצור) ע"י ב"כ עו"ד אורי בן נתן

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראייה חסויה, במסגרתה עתר העותר, ראשית- לקבל מענה לשאלה באם שי שטרית (המתלונן והעד העיקרי בכתב האישום), הינו עד מדינה או מקור משטרתי, ואם קיבל טובת הנאה מהמשיבה, וכן במידה והיה מקור משטרתי, לקבל את הידיעות המודיעיניות שמסר למשטרת ישראל וכן הידיעות המודיעיניות שנתקבלו בנוגע אליו. שנית- לבחון את החומרים שעניינם האזנות הסתר ופעילות יחידות העיקוב משנת 2011 עובר להגשת כתב האישום (נטען, כי ההגנה קיבלה מספר שיחות בודדות בשנת 2011, 2013. באשר להאזנות- הן עוסקות בשנת 2014). לשיטת העותר, לא יתכן שהחומר שהועבר להגנה הוא כלל החומר שנמצא בידי המשיבה. עוד נטען, כי רשויות החקירה האזינו למבקש גם בהיותו בכלא.

2. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים בתאריך 27.05.2015, התייחסה באת-כוח המשיבה לחלק השני של העתירה בלבד. באשר לחלק הראשון- עתרה לדחייה, כדי לברר את טענות העותר וכן לזמן את נציגי המודיעין הרלוונטיים לדיון במעמד צד אחד.

לגופם של דברים- ביחס לחומרים נשוא האזנות הסתר ותוצרי פעילות יחידת העיקוב- נטען, כי נמסרו חומרים אלה לעיון ההגנה ביחס לתקופה הרלוונטית לעבירות המיוחסות בכתב האישום, ובהתאם למגבלות תעודת החיסיון. עוד נטען, כי בתקופות שלא יוחסו למבקש עבירות, המבקש לא הראה כיצד חומרים אלה יסייעו להגנתו.

3. אשר לחלק הראשון- התקיים דיון במעמד צד אחד- המשיבה ונציגי המודיעין הרלוונטיים, במסגרת הדיון הוצגו בפני בית המשפט כלל האסמכתאות הרלוונטיות, וניתן מענה לשאלות שהעלה בא-כוח העותר בדיון מיום 27.05.2015, וכן ניתן הסבר וטעמים מדוע אין לחשוף את זהות המקורות נשוא הידיעות שנמסרו לעיון ההגנה.

4. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים במעמד שני הצדדים, וכן בדיון שהתקיים במעמד צד אחד, וקיבלתי מענה לשאלות ולטענות שיש להן זיקה לנימוקי המבקש בעתירתו, וכן עיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות לעתירה, ובהינתן העובדה, כי מותב זה מכיר את מלוא חומר החקירה, שכן טיפל בהליך המעצר (ראה החלטת מעצר מיום 13.11.2014) וכן בהליך לפי סעיף 74 לחסד"פ, ולאחר שבחנתי את מכלול הטענות על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, שכן לא מצאתי שיש בהסרת החיסיון בנוגע לזהות המקורות, כדי להועיל כהוא זה להגנתו של המבקש. באשר לחומרים שעניינם האזנות סתר ודוחות עיקוב, שאינם במתחם תקופת העבירות נשוא כתב האישום, לא השכיל בא-כוח המבקש לתת טעם מדוע יש בחומרים אלה כדי לסייע להגנתו של המבקש, ומשלא ניתן טעם כאמור, גם בקשה זו דינה להידחות.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשע"ה, 05 יולי 2015, בהעדר הצדדים.